

עבודות בפרשה

שינון הפרשה עם התכנית:
לשון הכודש בלי שגיעים

השלמת אותיות 'א' 'ה' 'ע' בפרשת בלק, כאשר יש קו כפול, יש להשלים שתי אותיות.

חיבן שהמילה היא שם קדוש כיתבו 'ק' במקום 'ה' או 'א'.

- (ב) וַיֵּרֶם בְּלָק בֶּן צְפּוֹרֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְמֹרֵי:
- (ג) וַיִּגְדַּל מִוֶּבֶל מִפְּנֵי עַם מִדְּפִי רַב וַיִּקְחֵם מִוֶּבֶל מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- (ד) וַיֵּמֶר מִוֶּבֶל לְזַקְנֵי מִדְּיָן תִּתְּנוּ יְלָחֶכְכוּ קַל תִּתְּנוּ כִּיבִיתִינוּ בְּלַחֲדָה שׂוֹרֵת יִרְקָה שְׂדֵה וּבְלָק בֶּן צְפּוֹרֶת מִלֶּדֶת מִוֶּבֶל בְּתֹרֵם וְ:
- (ה) וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ כִּיִּם לְבָלָק בֶּן גִּזְרֵן פְּתוֹרֶת אֲשֶׁר לְגִזְרֵן בְּנֵי מִוֶּבֶל לְקַרְוֹ לֹא לְמֹרֶם וְעַם מִפְּצָרִים וְגַם כֶּסֶף תִּתְּנוּ יֵן רִצְוֹ וְיִשָּׁב מִמְּלִי:
- (ו) וַתִּתֵּן לָבָלָק גִּזְרֵן לִי תַעֲמִיד עַם גִּזְרֵן כִּי צִוּוּם וְכִי מִפְּנֵי וְלִי וְכִל גַּבְוֹ בֹּו וְגַרְשָׁנוּ מִן רִצְוֹ כִּי יִדְּתִי תִתְּנוּ אֲשֶׁר תִּבְרָךְ מִבְּרָךְ וְאֲשֶׁר תִּרְוֹר:
- (ז) וַיִּלְכְּדוּ זַקְנֵי מִוֶּבֶל וַיִּזְקְנוּ מִדְּיָן וְקָסָמוּם בְּיָדָם וַיִּבְּלוּ לְבָלָק וַיִּדְּבְרוּ לְזִו דְּבָרֵי בְּלָק:
- (ח) וַיֵּמֶר לִיִּם לִינוּ פֶּלֶל לִילָל וְשַׁבְתִּי תִתְּנוּ דְּבַר כִּי אֲשֶׁר יִדְּבַר יְדוּד לִי וַיִּשָּׁבוּ אֲשֶׁרֵי מִוֶּבֶל עַם בְּלָק:
- (ט) וַיִּבְּלוּ לִיִּם לְבָלָק וַיֵּמֶר מִי נְשִׁים לְקַדְוֶה:
- (י) וַיֵּמֶר בְּלָק לְבָלָק בֶּן צְפּוֹרֶת מִוֶּבֶל שְׁלַח לִי:
- (יא) וְגַם עַם יִצְחָק מִפְּצָרִים וַיִּכְסֶם תִּתְּנוּ רִצְוֹ תִתְּנוּ לָבָלָק קַבְוֹ לִי תִתְּנוּ וְלִי וְכִל לְלָחֶם בֹּו וַיִּגְרְשֵׁתִיו:
- (יב) וַיֵּמֶר לִיִּם לְבָלָק לְתַלְדָּה מִן עַם לְתִרְוֹת עַם כִּי בְרוּךְ וְ:
- (יג) וַיִּקְרָם בְּלָק עַם בְּבִקְרֹו וַיֵּמֶר לְשָׁרֵי בְּלָק לְכֹו לְרַצְכֶם כִּי מִן יְדוּד לְתַתִּי לְלָד מִכֶּם:
- (יד) וַיִּקְוֹמוּ אֲשֶׁרֵי מִוֶּבֶל וַיֵּבְלוּ לְבָלָק וַיִּמְרוּ מִן בְּלָק עַם לָד מִפְּנֵי:
- (טו) וַיִּסָּף אֹד בְּלָק שְׁלַח אֲשֶׁרֵי רַבִּים וְנִכְבְּדִים מִן לְ:
- (טז) וַיִּבְּלוּ לְבָלָק וַיֵּמֶר לֹו כִי מִרְוֹ בְּלָק בֶּן צְפּוֹרֶת לְגַבְוֹ תִתְּנוּ מִן לָד לִי:

- (יז) פי כבד כבדך מְד וכל שר תמר לי ש ולב נ קב לי ת מ ז :
- (יח) ויז בל מ וימר ל בדי בלק מ יתז לי בלק מל ביתו פסח וז ב ל וכל ל בר ת פי ידוד ל י ל שזת קמנז א גדול :
- (יט) וית שבו נ בז גם תם ליל וד מ יסח ידוד דבר מי :
- (כ) ויב ל ים ל בל מ ליל וימר לו מ לקר לך ב ו נשים קום לך תם וך ת דבר שר דבר לך תו ת ש :
- (כא) ויקם בל מ בבקר ויחבש ת תנו וילך מ שרי מז ב :
- (כב) ויחר מ ל ים פי ולך ו ויתיצב מלך ידוד בדרך לשטן לו ו רכב ל תנו ושני גריו מ :
- (כג) ותר תז מלך ידוד נצב בדרך וחרבו שלופ בידו ותמ תז מן דרך ותלך בשד ויך בל מ ת תז ל טת דרך :
- (כד) וי מז מלך ידוד במש ול פרמים גדר מן וגדר מן :
- (כה) ותר תז מלך ידוד ותלחין ל קיר ותלחין ת רגל בל מ ל קיר ויסח ל כת :
- (כו) ויוסף מלך ידוד בור וי מז במקום צר שר יז דרך לנמות ימין ושמן ול :
- (כז) ותר תז מלך ידוד ותרבץ תחת בל מ ויחר מ בל מ ויך ת תז בפקל :
- (כח) ויפתח ידוד ת פי תז ותמר לבל מ מ שיתי לך פי ביתני ז שלש רגלים :
- (כט) וימר בל מ ל תז כי ת ללת פי לו יש חרב בדי פי ת רגתיה :
- (ל) ותמר תז ל בל מ לו נכי תנך שר רכבת לי מ ודך ד יום ז סבן סבנתי ל שזת לך ב וימר ל :
- (לא) ויגל ידוד ת יני בל מ ויך ת מלך ידוד נצב בדרך וחרבו שלפ בידו ויקד וישתחו ל פיו :
- (לב) וימר ליו מלך ידוד ל מ בית ת תנך ז שלוש רגלים ג נכי יצ תי לשטן פי ירט דרך לנגדי :
- (לג) ותר ני תז ותמ לפני ז שלש רגלים ולי נמת מפני פי ת גם תך רגתי ואת חייתי :

- (ד) גַּם שִׁמְךָ מְרִי לְ שֵׁר מִחֲנוֹ שְׂדֵי יַחֲנוּ נִפְלַג וּגְלוּי יָנִים:
- (ה) מִ טָבוּ לִידָּה יִקָּב מִשְׁבְּנֵתִידָּה יִשְׁרָ ל:
- (ו) בְּנִחְלָים נִטְוִי בְּנִנְתָּ לִי נִר פֶּלִים נִטְוִי יְדוּד פֶּרְזִים לִי מִים:
- (ז) יִזַּל מִים מִדְּלִיו וְזָר וּ בְּמִים רַבִּים וְיָרֵם מִ גַּג מִלְכּוֹ וְתִנְשֵׁ מִלְכָּתוֹ:
- (ח) ל מוֹצִי וּ מִמְצָרִים כְּתוֹ פֶּת רֵם לֹז י כָּל גּוֹיִם צָרִיו וְ צִמְתִּי מִ יָגֵרִם וְחִצְיוּ יִמְחִין:
- (ט) פֶּרֶ שָׁכַב פֶּרִי וְכִלְבִּי מִי יִקְיָמְנוּ מִבְּרִיךְ בְּרוּךְ וְרִיךְ רוּר:
- (י) וַיַּחֲרַף בְּלָק ל בְּלָק מִ וַיִּסְפַּק ת פִּפְיוּ וַיִּמְרַ בְּלָק ל בְּלָק מִ לָּקַב יְכִי קָרִ תִּידָּה וְגַ בְּרִכָּתָ בְּרָךְ וְ שָׁלַשׁ פֶּ מִים:
- (יא) וְתָ בְּרַח לָךְ ל מְקוֹמָךְ מִרְתִּי כַּבֵּד כַּבֵּדָה וְגַ מִנְּךָ יְדוּד מִכְבוֹד:
- (יב) וַיִּמְרַ בְּלָק מִ ל בְּלָק לֶגַם ל מִלְ כִּידָּה שֶׁר שְׁלַחַתָּ לִי דִבְרַתִּי לִמֹר:
- (יג) מִ יִתֵּן לִי בְּלָק מִלְ בִּיתוֹ פֶּסֶף וְנִב לֶ וְכָל לֶ בֵּר ת פִּי יְדוּד לֶ שׁוֹת מוֹכָ וְרֵ מִלְכִּי שֶׁר יִדְבֵר יְדוּד תוֹ דִּבֵּר:
- (יד) וְתָ גְנִי וְלָךְ לֶ מִי לָךְ י צָךְ שֶׁר יִשָּׁ מִ לֶגַּ מִךָ בְּ הָרִית יָמִים:
- (טו) וַיִּשָּׁ מִשְׁלֹ וַיִּמְרַ מִ בְּלָק מִ בְּנוּ בֶר וְנִם גִּבֵּר שְׁתֵּם יָן:
- (טז) גַּם שִׁמְךָ מְרִי ל וַיִּדָּה ת לִיוֹן מִחֲנוֹ שְׂדֵי יַחֲנוּ נִפְלַג וּגְלוּי יָנִים:
- (יז) רֶגֶנוּ וְלֶ תָ שׁוֹרְנוּ וְלֶ קְרוֹב דֶּרֶךְ פּוֹכֵב מִי קָב וְקָם שָׁכַט מִיִּשְׁרָ ל וּמְחִין פֶּ תִי מוֹ ב וְקָרַקַר כָּל בְּנֵי שֵׁת:
- (יח) וְיִ דוֹם יִרְשָׁ וְיִ יִרְשָׁ שֶׁ יִרְ יִבְיוּ וַיִּשְׁרָ לֶ שֶׁ הָיִל:
- (יט) וַיִּרְדָּ מִי קָב וְיִ בִיד שְׁרִיד מִ יִר:
- (כ) וַיִּרְ ת מִלְכָּ וַיִּשָּׁ מִשְׁלֹ וַיִּמְרַ מִ רֶ שִׁית גּוֹיִם מִלְכָּ וְ הָרִיתוּ דִי בֶד:
- (כא) וַיִּרְ ת קִינֵי וַיִּשָּׁ מִשְׁלֹ וַיִּמְרַ יִתֵּן מוֹשְׁבֵה וְשִׁים בְּפֶלֶ קָנָה:
- (כב) כִּי מִ יִ לָךְ רֶ קִינֵ ד מִ שׁוֹר תִּשְׁבֵּדָּ:
- (כג) וַיִּשָּׁ מִשְׁלֹ וַיִּמְרַ וַיִּ מִי יִחֲנֵ מִשְׁמוֹ ל:
- (כד) וְצִים מִיִּד כְּתִים וְנוּ שׁוֹר וְנוּ בֶר וְגַם וְ דִי בֶד:

- (כה) וַיִּקָּם בֶּלְעָם וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְמִקְמוֹ וְגַם בָּלַק לֵךְ לְדַרְבּוֹ:
(ס) וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל לְבְשֻׁטִים וַיְחַלּוּ עַם לְזָנוֹת לְבָנוֹת מִזֵּב: ב:
(ב) וַתִּקְרָא זֶלְעָפְכִי לְיִזְרְעֵל וַיְכַחֵשׁ לָהּ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהּ לְיִזְרְעֵל:
(ג) וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַלְעָם וַיַּחֲרֹף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל:
(ד) וַיִּמְרֹץ יְהוָה לְמֹשֶׁה קַח תְּכַלֵּךְ אִישׁ מִן הָעָם וְתָמָּה לִידְוֹד נִגַּד שְׂמֵשׁ וַיֵּשֶׁב חֲרוֹן אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל:
(ה) וַיִּמְרֹץ מֹשֶׁה לְשַׁפְּטֵי יִשְׂרָאֵל לְרַגְוֵי יִשְׂרָאֵל נְשָׂוִים נִצְמָדִים לְבַלְעָם לְפָנָיו:
(ו) וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבָרְכִי וַיִּקְרַב לְחַיֵּי חַיֵּי תְּמַנְיָה לְיִזְרְעֵל מֹשֶׁה וְלִיזְרְעֵל כָּל דַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְיִזְרְעֵל בְּכִים פְּתַח לְמֹשֶׁה:
(ז) וַיִּרְאֵהוּ פִּינְחָס בֶּן גֵּזֶר בֶּן רְזִין בֶּן וַיִּקָּם מֵתוֹדָה דָּוִד וַיִּקַּח רִמְחַ בְּיָדוֹ:
(ח) וַיִּבֶן חֲרֹף יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּל וַיִּדְקַר תְּשֻׁנִּים עַתָּה יִשְׂרָאֵל לְנִתְשָׁן לְקַבֵּל וְתִצַּר מִגִּפְתָּהּ מִלְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל:
(ט) וַיִּזְכֹּר יְהוָה מִתִּיבֵי מִגִּפְתָּהּ רַב־וַיִּשְׁרִים לָהּ:

השלמת אותיות 'ט' 'ת' בפרשת בלק, כאשר יש קו כפול, יש להשלים שתי אותיות.

- (ב) וירא בלק בן צפור אֶ־ כַּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶמְרָי:
- (ג) ויגֵר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מְאֹד כִּי רַב הוּא וַיִּקְיַן מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
- (ד) ויאמֹר מוֹאָב אֵל זַקְנֵי מִדִּין עַ־ הַ יִלְחָכוּ הַקָּהָל אֶ־ כַּל סְבִיב־ יִנּוּ בַלְחָף הַשּׁוֹר אֶ־ יִרַק הַשָּׂדֶה וּבַלֵּק בֶּן צִפּוֹר מִלֶּחֶף לְמוֹאָב בָּעַ־ הַהוּא:
- (ה) וישלַח מַלְאָכִים אֵל בְּלָעַם בֶּן בְּעֹזֵר פֶ־ וְרָה אֲשֶׁר עַל הַנְּהַר אַרְצוֹ בְּנֵי עַמּוֹ לִקְרֹא לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עִם יִצְאָ מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֶסֶף אֶ־ עֵינַי הָאָרֶץ וְהוּא יֹשֵׁב מִמְּלִי:
- (ו) וְעַ־ הַ לָּכֶה נָא אֲרָה לִי אֶ־ הָעָם הַזֶּה כִּי עָצוּם הוּא מִמּוֹנֵי אוֹלֵי אוֹכַל נֶפֶשׁ בּוֹ וְאֶגְרָשְׁנּוּ מִן הָאָרֶץ כִּי יִדְע־ י אֶ־ אֲשֶׁר כִּרְדָּ מִבְּרֶדְךָ וְאֲשֶׁר אֶ־ אֵר יוֹאֵר:
- (ז) וַיִּלְכוּ זַקְנֵי מוֹאָב וְזַקְנֵי מִדִּין וַקְסָמִים בְּיָדָם וַיִּבְאוּ אֵל בְּלָעַם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דְּבָרֵי בַלֵּק:
- (ח) ויאמֹר אֲלֵיהֶם לִינּוּ פֹה הַלִּילָה וְהִשְׁב־ י אֶ־ כֶּם דְּבַר בְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֵלָי וַיֵּשְׁבוּ שְׂרֵי מוֹאָב עִם בְּלָעַם:
- (ט) וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֵל בְּלָעַם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ:
- (י) וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֵל הָאֱלֹהִים בַּלֵּק בֶּן צִפּוֹר מִלֶּחֶף מוֹאָב שְׁלַח אֵלָי:
- (יא) הִנֵּה הָעָם הֵיִצְא מִמִּצְרַיִם וַיִּכְסּ אֶ־ עֵינַי הָאָרֶץ עַ־ הַ לָּכֶה קָבֵה לִי אֶ־ אוֹלֵי אוֹכַל לְהַלְחֵם בּוֹ וַיִּגְרָשׁ־ יוֹ:
- (יב) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵל בְּלָעַם לֹא־ לָךְ עִמָּהֶם לֹא־ אֶ־ אֵר אֶ־ הָעָם כִּי כִרְדָּ הוּא:
- (יג) וַיִּקָּם בְּלָעַם בַּבֶּקֶר וַיֹּאמֶר אֵל שְׂרֵי בַלֵּק לְכוּ אֵל אֶרְצְכֶם כִּי מֵאֵן יְהוָה ל־ י לְהִלָּךְ עִמָּכֶם:
- (יד) וַיִּקְוּמוּ שְׂרֵי מוֹאָב וַיִּבְאוּ אֵל בַּלֵּק וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בְּלָעַם הִלָּךְ עִמָּנוּ:
- (טו) וַיִּסַּף עוֹד בַּלֵּק שְׁלַח שְׂרֵי רַבִּים וְנִכְבְּדִים מֵאֵלֶּה:
- (טז) וַיִּבְאוּ אֵל בְּלָעַם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בַּלֵּק בֶּן צִפּוֹר אֵל נָא־ מְנַע מִהִלָּךְ אֵלָי:
- (יז) כִּי כִבֵּד אֶכְבְּדָךְ מְאֹד וְכֹל אֲשֶׁר אָמַר אֵלָי אֶעֱשֶׂה וְלָכֶה נָא קָבֵה לִי אֶ־ הָעָם הַזֶּה:

- (לו) וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראו אל עיר מואב אשר על גבול ארנו אשר בקצה הנגבול:
- (לז) ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי י אליך לקרא לך למה לא הלכתי אלי האמנם לא אוכל בבדך:
- (לח) ויאמר בלעם אל בלק הנה בא י אליך ע ה תוכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי א ו אדבר:
- (לט) וילך בלעם עם בלק ויבאו קרי חצו:
- (מ) ויזבח בלק בקר ויצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר א:
- (מא) ויהי בבקר ויקח בלק א בלעם ויעלהו במו בעל וירא משם קצה העם:
- (א) ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבועה מזבחה והכן לי בזה שבועה פרים ושבועה אילים:
- (ב) ויעש בלק באשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבחה:
- (ג) ויאמר בלעם לבלק ה יצב על עלך ואלכה אולי יקרה ידוד לקרא י ודבר מה יראני והגד י לך וילך שפי:
- (ד) ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו א שבע המזבחה ערכי וואעל פר ואיל במזבחה:
- (ה) וישם ידוד דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה דבר:
- (ו) וישב אליו והנה נצב על עלו הוא וכל שרי מואב:
- (ז) וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה ועמה ישראל:
- (ח) מזה אקב לא קבה אל ומה אעזם לא זעם ידוד:
- (ט) כי מראש צרים אראנו ומנבעו אשורנו הן עם לבדד ישפן ובגוים לא י חשב:
- (י) מי מנה עפר יעקב ומספר א רבע ישראל מ נפשי מו ישרים ו הו אחרי י במהו:
- (יא) ויאמר בלק אל בלעם מה עשי לי לקב איבי לקח יך והנה ברכך ברה:
- (יב) ויעז ויאמר הלא א אשר ישים ידוד בפי א ו אשמר לדבר:
- (יג) ויאמר אליו בלק לך נא א י אל מקום אחר אשר ראנו משם אפם קצחו ראה וכלו לא ראה וקבנו לי משם:
- (יד) ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבועה מזבחה ויעל פר ואיל במזבחה:
- (טו) ויאמר אל בלק ה יצב כה על עלך ואנכי אקרה כה:

- (טז) ויָקָר יְדוּד אֵל בְּלָעַם וַיִּשָּׂם דָּבָר בְּפִיו וַיֹּאמֶר שׁוּב אֵל בְּלָק וְכַהּ דַּבֵּר:
- (יז) וַיָּבֵא אֱלֹהֵי וְהִנֵּה נֹצֵב עַל עַלְוֹ וְשָׂרֵי מוֹאָב אֲוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ בְּלָק מַה דַּבֵּר יְדוּד:
- (יח) וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר קוּם בְּלָק וּשְׁמַע הַאֲזִינָה עֲדֵי בְנֵי צֶפֶר:
- (יט) לֹא אִישׁ אֵל וַיִּכְזֹּב וּבֶן אָדָם וַיִּנְחַם תְּהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדַבֵּר וְלֹא יְקִימֶנָה:
- (כ) הִנֵּה בָרָךְ לָקַחְתָּ י וּבָרָךְ וְלֹא אֲשִׁיבֶנָה:
- (כא) לֹא הִבֵּי אֲוֹן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל יְדוּד אֱלֹהֵיו עֲמוֹ וְרוּעֵ מִלֶּךְ בּוֹ:
- (כב) אֵל מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם כְּוַעֲפֵ רָאֵם לוֹ:
- (כג) כִּי לֹא נִחַש בְּיַעֲקֹב וְלֹא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל כְּעַ וַיֹּאמֶר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל:
- (כד) הֵן עִם בְּלָבִיא יָקוּם וּכְאֵרֵי יִנְשָׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד יֵאכַל רָף וְדָם חֲלָלִים יִשֶׁה:
- (כה) וַיֹּאמֶר בְּלָק אֵל בְּלָעַם גַּם קֹב לֹא קָבְנוּ גַם בָּרָךְ לֹא כָּרְכְנוּ:
- (כו) וַיַּעַן בְּלָעַם וַיֹּאמֶר אֵל בְּלָק הֲלֹא דַבַּרְתָּ י אֱלֹהֵיךָ לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְדוּד אֲוֹ אַעֲשֶׂה:
- (כז) וַיֹּאמֶר בְּלָק אֵל בְּלָעַם לְכֹה נָא אֶקְחָךְ אֵל מְקוֹם אַחֵר אוֹלֵי יִישָׁר בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים וְקַבְוֹ לִי מִשָּׂם:
- (כח) וַיִּקַּח בְּלָק אֲוֹ בְּלָעַם רֹאשׁ הַפְּעוֹר הַנִּשְׁקָף עַל פְּנֵי הַיְשִׁימוֹ:
- (כט) וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֵל בְּלָק בְּנֵה לִי בְּזֹה שְׂבָעָה מִזְבַּחַ וְחֲכֹן לִי בְּזֹה שְׂבָעָה פְרִים וּשְׂבָעָה אוֹלָם:
- (ל) וַיַּעַשׂ בְּלָק כַּאֲשֶׁר אָמַר בְּלָעַם וַיַּעַל פֶּר וְאוֹל בַּמִּזְבֵּחַ:
- (לא) וַיִּרְא בְּלָעַם כִּי וַיִּבְעֵינִי יְדוּד לְבָרָךְ אֲוֹ יִשְׂרָאֵל וְלֹא הִלֵּךְ כְּפַעַם כְּפַעַם לְקִרְאָה נְחָשִׁים וַיִּשֶׁ אֵל הַמִּדְבָּר פְּנִי:
- (לב) וַיִּשָּׂא בְּלָעַם אֲוֹ עֵינָיו וַיִּרְא אֲוֹ יִשְׂרָאֵל שֶׁכֵּן לִשְׁכֹּו יוֹ וְהִי עָלְיו רֹיחַ אֱלֹהִים:
- (לג) וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נָאֵם בְּלָעַם בְּנֵה כְּעַר וּנְאָם הַגִּבֹּר שְׁם הָעֵינִ:
- (לד) נָאֵם שְׁמַע אֲמַרֵי אֵל אֲשֶׁר מַחֲזִיחַ שְׂדֵי יַחֲזִיחַ נִפְל וּגְלוֹי עֵינָים:
- (לה) מַה כֹּו אֲהַלִּיךְ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְו יִדְּ יִשְׂרָאֵל:
- (לו) בְּנִחְלָים נְו יוֹ כְּנָנְו עָלֵי נִהַר כַּאֲהַלָים נְו עַ יְדוּד כַּאֲרֹזִים עָלֵי מַיִם:
- (לז) יוֹל מַיִם מִדְּלֵוֹ וְזָרְעוּ בְּמַיִם רַבִּים וַיִּרְם מְאֻגַּג מִלְכּוֹ וְנִשָּׂא מִלְכּוֹ וְ:
- (לח) אֵל מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם כְּוַעֲפֵ רָאֵם לוֹ יֵאכַל גּוֹיִם צְרִיו וְעִצְמוֹ יִהְיֶם יִגְרָם וְחִצְיוֹ יִמְחִין:

- (ט) פָּרַע שָׁכַב בְּאָרֵי וּבְלִבָּיָא מִי יְקִימֵנוּ מִבְּרִכְיָהּ בְּרוּךְ וְאֲרִיבֵהּ אֲרוּרָה:
- (י) וַיַּחַר אִף בְּלֶק אֶל בְּלָעַם וַיִּסְפֹּק אֵלָּהּ בְּפִי וַיֹּאמֶר בְּלֶק אֶל בְּלָעַם לֵקֵב אִיבֵי קְרֵא יְהוָה וְהִנֵּה בִּרְךָ כְּרָךְ זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:
- (יא) וְעַתָּה בִּרְחַח לְךָ אֶל מְקוֹמוֹךָ אָמַרְךָ י כִּבְדֵּךְ וְהִנֵּה מִנְעֶךָ יְדוּד מִכְבוֹד:
- (יב) וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל בְּלֶק הֲלֹא גַם אֶל מְלֹאכְיָהּ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ אֵלַי דִּבַּרְתָּ י לֵאמֹר:
- (יג) אִם יֵלֵךְ לִי בְּלֶק מֵלֹא בִי וְכִסֵּף וְזָהָב לֹא אוֹכַל לְעֵבֶר אֵלָּהּ פִּי יְדוּד לְעֵשׂוֹ וְזָבָה אוֹ רָעָה מִלִּבִּי אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְדוּד אֵלָּהּ וְאֲדַבֵּר:
- (יד) וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ לְעַמִּי לָבֵת אִיעֲצֶךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לְעַמּוֹךָ בְּאַחֲרֵי תִימִים:
- (טו) וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נָאִם בְּלָעַם בְּנֹו כְּעַר וְנָאִם הַגִּבֹּר שְׁמֵהּ הָעֵינִן:
- (טז) נָאִם שָׁמַע אֲמָרֵי אֵל וַיִּדַע דַּעַל עֲלִיּוֹן מַחֲזוּת שְׂדֵי יַחֲזוּהוּ נִפְלַ וְגִלּוֹי עֵינָיִם:
- (יז) אֲרָאֵנוּ וְלֹא עָלֵה אֲשׁוּרֵנוּ וְלֹא קָרוֹב דְּרָךְ בּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב וְקָם שָׁבֵב מִיִּשְׂרָאֵל וְיִמְחִיז פֶּאֶרְי מוֹאָב וְקָרָקֶר כָּל בְּנֵי שָׁבֵב:
- (יח) וְהִיָּה אֲדוֹם יִרְשָׁה וְהִיָּה יִרְשָׁה שְׁעִיר אִיבֵי וַיִּשְׂרָאֵל עֲשֶׂה הִיל:
- (יט) וַיִּרְדֵּךְ מִיַּעֲקֹב וְהִיאֲבִיד שְׁרִיד מְעִיר:
- (כ) וַיִּרְא אֵלָּהּ עַמְלֶק וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר רֵאשִׁי גוֹיִם עַמְלֶק וְאַחֲרֵי אֵלָּהּ עַדִּי אֲבִיד:
- (כא) וַיִּרְא אֵלָּהּ תְּקִינִי וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֵינִי מוֹשֶׁבֶת וְשִׁיִּם בְּפִלְעַ קִנְיָהּ:
- (כב) כִּי אִם יִהְיֶה לְבַעַר קִינֵן עַד מָה אֲשׁוּר שְׁבִיבֵךְ:
- (כג) וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אוֹי מִי יַחֲזִיחַ מִשְׁמוֹ אֵל:
- (כד) וְצִיִּים מִיַּד בְּיָם וְעַנּוֹ אֲשׁוּר וְעַנּוֹ עֵבֶר וְגַם הוּא עַדִּי אֲבִיד:
- (כה) וַיִּקָּם בְּלָעַם וַיִּלְךָ וַיִּשָּׁב לְמִקְמוֹ וְגַם בְּלֶק הִלְךָ לְדַרְכוֹ:
- (כו) וַיִּשָּׁב יִשְׂרָאֵל בְּשָׁיִם וַיַּחֲלֵה הָעָם לְזִנּוֹ אֵל בְּנֹו מוֹאָב:
- (כז) וַיִּקְרָאוּ לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׂחָו לְאֱלֹהֵיהֶן:
- (כח) וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיַּחַר אִף יְדוּד בְּיִשְׂרָאֵל:
- (כט) וַיֹּאמֶר יְדוּד אֵל מֹשֶׁה קַח אֵלָּהּ כָּל רֵאשִׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לִידוּד נֶגֶד הַשָּׁמַיִם וַיִּשָּׁב חֲרוֹן אִף יְדוּד מִיִּשְׂרָאֵל:

(ה) ויאמר משה אל שפֿ_י ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור:

(ו) והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו א־ המדיני לְעִינֵי מוֹשֶׁה וּלְעִינֵי כָל עַד־ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה בָּכִים פֿ_ח אהל מועד:

(ז) וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מ־וְ הָעֵדָה ויקח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ:

(ח) ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר א־ שניהם א־ איש ישראל וא־ האשה אל קב־ה וְעָצַר הַמִּגְפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(ט) ויהיו המ־ים במגפת ארבעה ועשרים אָלָף:

השלמת אותיות 'ב' ו' בפרשת בלק, כאשר יש קו כפול, יש להשלים שתי אותיות.

- (ב) ירא לך צפר את כל אשר עשה ישראל לאמרי:
- (ג) יגד מֵאֵל מִפְּנֵי הָעַם מֵאִדּוּ בִּי רַחֵם אֶת יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי יְהוָה:
- (ד) יאמר מֵאֵל אֵל זַקְנֵי מִדְּיָן עֲתֵדָה יִלְחַכּוּ הַקְּהָל אֶת כָּל סַיִם תִּינֶה פְּלִחָה הַשֵּׁר אֶת יֶרֶק הַשָּׂדֶה לֶךְ צִפּוֹר מִלְּפָנֶיךָ לְמֵאֵל עַתְהָ הֵתֵא:
- (ה) ישלח מלאכים אל לעם זן ער פתרה אשר על הנחור ארץ גני עמו לקרא ל לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ תא יש ממלי:
- (ו) עתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצם תא ממוני א לי א כל נפה אנרשנ מן הארץ כי ידעתי את אשר תר מר א אשר תאר י אר:
- (ז) ילכ זקני מֵאֵל זַקְנֵי מִדְּיָן קַסְמִים יָדַם יֵאֵל לְעַם יִדְרֵר אֱלֹהֵי דְרֵי לֶק:
- (ח) יאמר אליהם לינ פה הלילה הש תי אתכם דר באשר ידר יד אלי יש שרי מֵאֵל עַם לְעַם:
- (ט) י א אלהים אל לעם יאמר מי האנשים האלה עמו:
- (י) יאמר לעם אל האלהים לך זן צפר מלך מֵאֵל שְׁלַח אֱלֹהֵי:
- (יא) הנה העם היצא ממצרים יכס את עין הארץ עתה לכה קה לי את א לי א כל להלחם גרשתי:
- (יב) יאמר אלהים אל לעם לא תלך עמכם לא תאר את העם פי רה ת א:
- (יג) יקם לעם קר יאמר אל שרי לך לך אל ארצכם פי מאן יד לתתי להלך עמכם:
- (יד) יק מֵשָׂרֵי מֵאֵל יֵאֵל לֶךְ יאמר מאן לעם הלך עמני:
- (טו) יסף עֵד לֶךְ שְׁלַח שָׂרִים רַיִם נְכֹדִים מֵאֵלָה:
- (טז) י אֵל לְעַם יאמר ל פה אמר לך זן צפר א אל נא תמנע מלהלך אלי:
- (יז) כי כד אבך דך מאד כל אשר תאמר אלי אעשה לכה נא קה לי את העם הזה:

(יד) יען לעם יאמר אל ע די לק אם יתן לי לק מלא ית פסח זה לא א כל לע ר את פי יד ד אלהי לעש ת קמנה א גד לה:

(יט) עתה ש נא זה גם אתם הלילה אדעה מה יספ יד ד ד ר עמי:

(כ) י א אלהים אל לעם לילה יאמר ל אם לקרא לה א האנשים קם לה אתם אף את הד ר אשר אד ר אליך את תעשה:

(כא) יקם לעם קר יה ש את אתנ ילך עם שרי מ א:

(כב) יחר אף אלהים פי ה לה ה א יתיצ מלאך יד ד דרף לשמן ל ה א רב על אתנ שני נערי עמי:

(כג) תרא האתן את מלאך יד ד נצ דרף הר של פה יד תט האתן מן הדרף תלך שדה יד לעם את האתן להטתה הדרף:

(כד) יעמד מלאך יד ד משע ל הפרמים גדר מזה גדר מזה:

(כה) תרא האתן את מלאך יד ד תלחץ אל הקיר תלחץ את רגל לעם אל הקיר יספ להכתה:

(כו) י ספ מלאך יד ד ע ר יעמד מקם צר אשר אין דרף לנט ת ימין שמוא ל:

(כז) תרא האתן את מלאך יד ד תרץ תחת לעם יחר אף לעם יד את האתן מכל:

(כח) יפתח יד ד את פי האתן תאמר ל לעם מה עשיתי לה פי הפיתני זה שלש רגלים:

(כט) יאמר לעם לאתן פי התעללת י ל יש הר ידי פי עתה הרגתי:

(ל) תאמר האתן אל לעם הל א אנכי אתנך אשר רב ת עלי מע דך עד הי מ הזה תהפך הפכתי לעש ת לה כה יאמר לא:

(לא) יגל יד ד את עיני לעם ירא את מלאך יד ד נצ דרף הר שלפה יד יקד ישתח לאפי:

(לב) יאמר אלי מלאך יד ד על מה הפית את אתנך זה של ש רגלים הנה אנכי יצאתי לשמן פי ירט הדרף לנגדי:

(לג) תראני האתן תט לפני זה שלש רגלים א לי נמתה מפני פי עתה גם אתכה הרגתי א תה החייתי:

(לד) יאמר לעם אל מלאך יד ד המאטי פי לא ידעתי פי אתה נצ ל קראתי דרד עתה אם רע עיניך אש ה לי:

(לה) יאמר מלאך יד ד אל לעם לד עם האנשים אפס את הד אשר אד ר אליך את תד ר ילד לעם עם שרי לק:

(לו) ישמע לק פי א לעם יצא לקראת אל עיר מ א אשר על ג ל ארנן אשר קצה הג ל:

(לז) יאמר לק אל לעם הלא שלח שליחתי אליך לקרא לד למה לא הלכת אלי האמנם לא א כל ב דה:

(לח) יאמר לעם אל לק הנה אתי אליך עתה תיכל א כל ד ר מא מה הד ר אשר ישים אלהים פי את אד ר:

(לט) ילד לעם עם לק י א קרית חצת:

(מ) יז ח לק קר צאן ישלח ל לעם לשרים אשר את:

(מא) יהי קר יקח לק את לעם יעלה מ ת על ירא משם קצה העם:

(א) יאמר לעם אל לק נה לי זה ש עה מן חת הכן לי זה ש עה פרים ש עה אילים:

(ב) יעש לק באשר ד ר לעם יעל לק לעם פר איל מן ח:

(ג) יאמר לעם ל לק התיצ על עלתך אלקה א לי יקרה יד ד לקראתי ד ר מה יראני הגדתי לד ילד שפי:

(ד) יקר אלהים אל לעם יאמר אלי את ש עת המן חת ערכתי אעל פר איל מן ח:

(ה) ישם יד ד ר פי לעם יאמר ש אל לק כה תד ר:

(ו) יש אלי הנה נצ על עלת ה א כל שרי מ א:

(ז) ישא משל יאמר מן ארם ינחני לק מלך מ א מהררי קדם לכה ארה לי יעק לכה זעמה ישראל:

(ח) מה אק לא ק ה אל מה אועם לא ועם יד ד:

(ט) פי מראש צרים אראנ מן ע ת אש רנ הן עם ל דד ישכן ג ים לא יתחש:

(י) מי מנה עפר יעק מספר את ר ע ישראל תמת נפשי מ ת ישראל תהי אחריתי כמה:

(יא) יאמר לק אל לעם מה עשית לי לק א י לקהתיך הנה רכת רד:

- (יב) יען יאמר הלא את אשר ישים יד ד פי את אשמור לד ר:
- (יג) יאמר אלי לק לך נא אתי אל מק מ אחר אשר תראנ משם אפס קצת תראה כל לא תראה ק נ לי משם:
- (יד) יקחה שדה צפים אל ראש הפסגה ין ש עה מן חת יעל פר איל מן ח:
- (טו) יאמר אל לק התיצ ביה על עלתך אנכי אקרה ביה:
- (טז) יקר יד אל לעם ישם ד ר פי יאמר ש אל לק כה תד ר:
- (יז) י א אלי הנ נצ על עלת שרי מ א את יאמר ל לק מה ד ר יד ד:
- (יח) ישא משל יאמר ק מ לק שמע האזינה עדי נ צפר:
- (יט) לא איש אל יכו ז אדם יתנחם חת א אמר לא יעשה ד ר לא יקימנה:
- (כ) הנה רך לקחתי רך לא אשי נה:
- (כא) לא ה יט א ז יעק לא ראה עמל ישראל יד ד אלהי עמ תר עת מלך:
- (כב) אל מ ציאים ממצרים בת עפת ראם ל:
- (כג) פי לא נחש יעק לא קסם ישראל בעת יאמר ליעק לישראל מה פעל אל:
- (כד) הן עם בל יא יק מ כארי יתנשא לא ישב עד יאכל טרף דם חללים ישנה:
- (כה) יאמר לק אל לעם גם ק לא תקנ נ גם רך לא ת רכנ:
- (כו) יען לעם יאמר אל לק הלא ד רתי אליך לאמר כל אשר יד ר יד ד את אעשה:
- (כז) יאמר לק אל לעם לכה נא אקדך אל מק מ אחר א לי יישר עיני האלהים ק ת לי משם:
- (כח) יקח לק את לעם ראש הפער הנשקף על פני הישימון:
- (כט) יאמר לעם אל לק נה לי זה ש עה מן חת הכן לי זה ש עה פרים ש עה אילם:
- (ל) יעש לק באשר אמר לעם יעל פר איל מן ח:
- (א) ירא לעם פי ט עיני יד ד ל רך את ישראל לא הלך בפעם פעם לקראת נחשים ישות אל המדר פני:
- (ב) ישא לעם את עיני ירא את ישראל שכן לש טי תהי עלי ר ח אלהים:

- (כד) צִים מִיַּד פְּתִים עֲשֵׂה אִשְׁרָה עֲנֵה עַרְגָּה גַם הֵא עֲדֵי אֵה:
- (כה) יָקָם לָעָם יִלְךָ יֵשׁ לְמַקְמָה גַם לֶקֶת הַלֵּךְ לְדֶרֶב:
- (א) יֵשׁ יִשְׂרָאֵל שְׁפִים יִחַל הָעָם לְזַנֵּת אֵל נִת מֵאֵ:
- (ב) תִּקְרָאוּ לָעָם לְזֵה חַי אֱלֹהֵיהֶם יֹאכַל הָעָם יִשְׁתַּחֲוֶה לְאֱלֹהֵיהֶם:
- (ג) יִצְמַד יִשְׂרָאֵל לְעַל פְּעֵר יִחַר אַף יִדֵּד יִשְׂרָאֵל:
- (ד) יֹאמֶר יִדֵּד אֵל מֹשֶׁה קַח אֶת כָּל רֵאשֵׁי הָעָם הִקַּע אֶתְּם לִידֵּד נֶגֶד הַשָּׁמַיִם יֵשׁ הָרֶם וְאַף יִדֵּד מִיִּשְׂרָאֵל:
- (ה) יֹאמֶר מֹשֶׁה אֵל שְׁפִי יִשְׂרָאֵל הָרַג אִישׁ אֶנְשֵׁי הַנִּצְמָדִים לְעַל פְּעֵר:
- (ו) הִנֵּה אִישׁ מִנֵּי יִשְׂרָאֵל אֵי יָקָר אֵל אֶחָי אֶת הַמִּדְיָנִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל עַדֵּת נֵי יִשְׂרָאֵל הַפֹּה כִּים פְּתַח אֶחָל מֵעֵד:
- (ז) יִרָא פִינְחָם וְאֶלְעֶזֶר וְאַחֲרָיו חִבֹּהוּ יָקָם מֵתֵי הַעֲדָה יִקַּח רִמְחָ יִדֵּ:
- (ח) יֵי אֶחָר אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֵל תִּקֶּה יִדְקָר אֶת שְׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶת הָאִשָּׁה אֵל קֶתֶה תַעֲצֹר הַמִּגְפָּה מֵעַל נֵי יִשְׂרָאֵל:
- (ט) יִהְיֶה הַפְּתִים מִגְפָּה אַרְעָה עֵה עֲשָׂרִים אֶלָּף:

השלמת אותיות 'ח' 'כ' 'ק' בפרשת בלק, כאשר יש קו כפול, יש להשלים שתי אותיות.

- (ב) וירא בלך בן צפור את ל אשר עשה ישראל לאמרי:
- (ג) ויגר מואב מפני העם מאד י רב הוא וי ג מואב מפני בני ישראל:
- (ד) ויאמר מואב אל זני מדין עתה יל ו ת הל את ל סביבתינו לך השור את יר השדה ובלך בן צפור מלך למואב בעת ההוא:
- (ה) וישל מלא ים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנחר ארץ בני עמו ל רא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה פה את עין הארץ והוא ישב ממלי:
- (ו) ועתה ל ה נא ארה לי את העם הנה י עצום הוא מפני אולי או ל נ ה בו ואגרשנו מן הארץ י ידעתי את אשר תברך ואת אשר תאר יואר:
- (ז) ויל ו זני מואב וזני מדין ו סמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלך:
- (ח) ויאמר אליהם לינו פה חלילה והשבתי אתם דבר אשר ידבר ידוד אלי וישבו שרי מואב עם בלעם:
- (ט) ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך:
- (י) ויאמר בלעם אל האלהים בלך בן צפור מלך מואב של אלי:
- (יא) הנה העם היצא ממצרים וי ס את עין הארץ עתה ל ה כה לי אתו אולי או ל להלם בו וגרשתי:
- (יב) ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמךם לא תאר את העם י ברוך הוא:
- (יג) וי ס בלעם בכר ויאמר אל שרי בלך ל ו אל ארצם י מאן ידוד לתתי להלך עמם:
- (יד) וי ומו שרי מואב ויבאו אל בלך ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו:
- (טו) ויסף עוד בלך של שרים רבים ונ בדים מאלה:
- (טז) ויבאו אל בלעם ויאמרו לו ה אמר בלך בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי:
- (יז) י בך בך מאד ו ל אשר תאמר אלי אעשה ול ה נא כה לי את העם הנה:

(יה) ויעזוב בלעם ויאמר אל עבדי כל... אם יתן לי כל... מלא ביתו... סף וזקב לא או... ל לעבר את פי ידוד
אלהי לעשות... מנה או גדולה:

(יט) ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יספ ידוד דבר עמי:

(כ) ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם ל... רא לך באו האנשים... וס לך אתם ואף את הדבר אשר
אדבר אליך אתו תעשה:

(כא) וי... בלעם בפ... וי... בש את אתנו וילך עם שרי מואב:

(כב) וי... אף אלהים... הולך הוא ויתניב מלאך ידוד בדרך לשטן לו והוא ר... על אתנו ושני נערי
עמו:

(כג) ותרא האתון את מלאך ידוד נצב בדרך ו... רבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה וי
בלעם את האתון להטתה הדרך:

(כד) ויעמד מלאך ידוד במשעול ה... רמים גדר מנה וגדר מנה:

(כה) ותרא האתון את מלאך ידוד ותל... אל ה... יר ותל... את רגל בלעם אל ה... יר ויספ לת... תה:

(כו) ויסקף מלאך ידוד עבד ויעמד ב... וס צר אשר אין דרך לנשות ימין ושמאל:

(כז) ותרא האתון את מלאך ידוד ותרבץ ת... בלעם וי... אף בלעם וי... את האתון ב... ל:

(כח) ויפת... ידוד את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך... ה... יתני זה שלש רגלים:

(כט) ויאמר בלעם לאתון... ה... התעללת בי לו יש... רב בידי... י עתה הרגתי:

(ל) ותאמר האתון אל בלעם הלוא אנ... י אתנך אשר ר... בת עלי מעודך עד היום הנה ההס... ה... גתי
לעשות לך... ה... ויאמר לא:

(לא) ויגל ידוד את עיני בלעם וירא את מלאך ידוד נצב בדרך ו... רבו שלופה בידו וי... וישת... ו לאפיו:

(לב) ויאמר אליו מלאך ידוד על מה ה... ית את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנ... י יצאתי לשטן... י ירט
הדרך לנגדי:

(לג) ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נמתה מפני... י עתה גם את... ה... הרגתי ואותה
ה... ייתי:

(לד) ויאמר בלעם אל מלאך ידוד... טאתי... י לא ידעתי... י אתה נצב ל... ראתי בדרך ועתה אם רע
בעיניך אשובה לי:

(לה) ויאמר מלאך ידוד אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך
בלעם עם שרי כל...:

- (לו) וישמע בל... י בא בלעם ויצא ל... ראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר ב... צה הנבול:
- (לז) ויאמר בל... אל בלעם הלא של... של... תי אליך ל... רא לך למה לא הל... ת אלי האמנם לא או... ל... בך:
- (לח) ויאמר בלעם אל בל... הנה באתי אליך עתה הני... ל או... ל דבר מאומה הדבר אשר ישם אלהים בפי אתו אדבר:
- (לט) וילך בלעם עם בל... ויבאו... רית... צות:
- (מ) ויזב... בל... ב... ר וצאן וישל... לבלעם ולשרים אשר אתו:
- (מא) ויהי ככ... ר וי... בל... את בלעם ויעלהו כמות בעל וירא משם... צה העם:
- (א) ויאמר בלעם אל בל... בנה לי כזה שבועה מזב... ת ות... לי כזה שבועה פרים ושבועה אילים:
- (ב) ויעש בל... אשר דבר בלעם ויעל בל... ובלעם פר ואיל במזב...:
- (ג) ויאמר בלעם לבל... התיצב על עלתך ואל... ה אילי... רה ידוד ל... ראתי ודבר מה יראני ותגדתי לך וילך שפי:
- (ד) וי... אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבועת המזב... ת ער... תי ואעל פר ואיל במזב...:
- (ה) וישם ידוד דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בל... ו... ה תדבר:
- (ו) וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא ו... ל שרי מואב:
- (ז) וישא משלו ויאמר מן ארם ינ... ני בל... מלך מואב מהררי... דם ל... ה ארה לי יע... ב ו... ה זעמה ישאל:
- (ח) מה א... ב לא... ב... אל ומה אעם לא זעם ידוד:
- (ט) י מראש צרים אראנו ומנבעות אשירנו הן עם לבדד יש... ו ובגוים לא ית... שב:
- (י) מי מנה עפר יע... ב ומספר את רבע ישראל תמות נפשי מות ישרים ותהי א... ריתי מהו:
- (יא) ויאמר בל... אל בלעם מה עשית לי ל... ב איכי ל... תיך והנה בר... ת כרך:
- (יב) ויען ויאמר הלא את אשר ישם ידוד בפי אתו אשמור לדבר:
- (יג) ויאמר אליו בל... לך נא אתי אל מ... וס... ר אשר תראנו משם אפס... צהו תראה ו... לו לא תראה ו... בנו לי משם:
- (יד) וי... הו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבועה מזב... ת ויעל פר ואיל במזב...:

- (טו) ויאמר אל בל תניצב ה על עלתך ואנ י א רה ה:
- (טז) וי ר ידוד אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בל ו ה תדבר:
- (יז) ויבא אליו והנז נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בל מה דבר ידוד:
- (יח) וישא משלו ויאמר ום בל ושמע האזינה עדי בנו צפר:
- (יט) לא איש אל וי זב וכן אדם ויתנ מ החווא אמר ולא יעשה ודבר ולא י ימנה:
- (כ) הנה ברך ל תי וברך ולא אשיבנה:
- (כא) לא הביט און ביע ב ולא ראה עמל בישראל ידוד אלהיו עמו ותרועת מלך בו:
- (כב) אל מוציאם ממצרים תועפת ראם לו:
- (כג) י לא נ ש ביע ב ולא סם בישראל עת יאמר ליע ב ולישראל מה פעל אל:
- (כד) הן עם לביא י ום ו ארי ותנשא לא יש ב עד יא ל טרף ודם ללים ישתה:
- (כה) ויאמר בל אל בלעם גם ב לא ת בנו גם ברך לא תבר נו:
- (כו) ויעז בלעם ויאמר אל בל הלא דברתי אליך לאמר ל אשר ידבר ידוד אתו אעשה:
- (כז) ויאמר בל אל בלעם ל ה נא א א אל מ ום א ר אולי יישר בעיני האלהים ו בתו לי משם:
- (כח) וי בל את בלעם ראש הפעור הנשף על פני הישימון:
- (כט) ויאמר בלעם אל בל בנה לי בנה שבעה מזב ת ותן לי בנה שבעה פרים ושבעה אילם:
- (ל) ויעש בל אשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזב :
- (א) וירא בלעם י טוב בעיני ידוד לברך את ישראל ולא הלך פעם בפעם ל ראת נ שים וישת אל המדבר פניו:
- (ב) וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל ש ו לשבטיו ותהי עליו רו אלהים:
- (ג) וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הנבר שתם העין:
- (ד) נאם שמע אמרי אל אשר מ זה שדי י זה נפל וגלוי עינים:
- (ה) מה טובו אהליך יע ב מש נתיך ישראל:
- (ו) נ לים נפיו גנת עלי נהר אהלים נטע ידוד ארוים עלי מים:
- (ז) יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאנג מל ו ותנשא מל תו:

- (ח) אל מוציאם ממצרים תועפת ראם לו יא ל גזים צריו ועצמתיהם יגרם ו ציו ימ ין:
- (ט) רע ש ב ארי ו לביא מי י ימנו מכר יד ברוד וארריד ארור:
- (י) וי ר אף בל אל בלעם ויספ את פיו ויאמר בל אל בלעם ל ב איבי ראתיד והנה בר ת ברך זה שלש פעמים:
- (יא) ועתה בר לך אל מ ומוך אמרתי בך א בךד והנה מנעד ידוד מ בוד:
- (יב) ויאמר בלעם אל בל הלא גם אל מלא יד אשר של ת אלי דברתי לאמר:
- (יג) אם יתן לי בל מלא ביתו סף וזחב לא או ל לעבר את פי ידוד לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר ידוד אתו אדבר:
- (יד) ועתה הנני הולך לעמי ל ה איעצד אשר יעשה העם הזה לעמד בא רית הימים:
- (טו) וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הנגר שתם העין:
- (טז) נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מ זה שדי י זה נפל וגלוי עינים:
- (יז) אראנו ולא עתה אשורנו ולא רוב דרד א ב מי עב ום שבט מישראל ומן פאתי מואב ור ר ל בני שת:
- (יח) והיה אדם ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה יל:
- (יט) וירד מי עב והאביד שריד מעיר:
- (כ) וירא את עמל וישא משלו ויאמר ראשית גזים עמל וא ריתו עדי אבד:
- (כא) וירא את ת יני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בפלע נד:
- (כב) י אם יהיה לבער ין עד מה אשור תשבך:
- (כג) וישא משלו ויאמר אזי מי י יה משמו אל:
- (כד) וצים מיד תים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד:
- (כה) וי מ בלעם וילך וישב למ מו וגם בל הלק לדר ו:
- (כז) וישב ישראל בשמים וי ל העם לזנות אל בנות מואב:
- (כח) ות ראו לעם לזב י אלהיהן ויא ל העם וישת וו לאלהיהן:
- (כט) ויצמד ישראל לבעל פעור וי ר אף ידוד בישראל:

(ד) ויאמר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה _____ אֵת _____ לְרֵאשֵׁי הָעָם וְהוֹעֵ אֹתָם לַיהוָה נֶגֶד הַשָּׁמַיִם וַיֵּשֶׁב _____ רוּחַ אֵף יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל:

(ה) ויאמר מֹשֶׁה אֶל שַׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הֲרִגוּ אִישׁ אֶנְשָׁיו הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר:

(ו) וַהֲנִיחָה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּרְבֵּ אֶל אִשׁ יוֹ אֵת הַמְדִינִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי _____ לְעֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַחֲמָה בִּיָּם פֶּתַח אֶהְלֵ מוֹעֵד:

(ז) וַיֵּרָא פִּינְסָם בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַתֵּן וַיָּסֶם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּמָּוֶה רַמְּ בְּיָדוֹ:

(ח) וַיָּבֵא אֶרְאֵל אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל תִּבְנֵה וַיִּדְרֹ אֵת שְׁנֵיהֶם אֵת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאִשָּׁה אֶל _____ בְּתֵה וַתַּעֲצֹר הַמְּנַפֶּה מוֹעֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(ט) וַיִּהְיוּ הַמֹּתִים בַּמְּנַפֶּה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אֲלֵף:

